

[Riishøj]

Det er et samspil imellem de interne forhold i Sydafrika og Sydafrikas rolle i det sydlige Afrika i det hele taget.

Vi står os gerne ved i SF at være i spidsen for at optrappe sanktionspolitikken.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Nu har hr. Riishøj jo svaret på misbruget af Desmond Tutu. Jeg vil i stedet for sige lidt om misbruget af hr. Erhard Jakobsen, for når jeg tænker på den Erhard Jakobsen, jeg mødte for en menneskealder siden som taler i Kirkeskovspavillonen i Vordingborg – inspirerende, dynamisk, solidarisk, progressiv – så er der sket et formidabelt misbrug her.

Albrechtsen (VS):

De bemærkninger, som hr. Erhard Jakobsen fremkom med for lidt siden, kunne ikke opfattes som andet end en ret utilsløret støttetilkendegivelse over for den regering – hr. Erhard Jakobsen nikker – som i dag sidder i det racistiske diktatur dernede.

Jeg kan ikke lade være med at spørge ministeren, om det faktisk ikke er en ganske, ganske alvorlig belastning for regeringen, politisk og moralsk, blandt sit parlamentariske grundlag at tælle et folketingsmedlem, som åbenlyst tilkendegiver et sådant standpunkt. Er en sådan situation ikke fuldstændig uholdbar? Faktisk må det være en utålelig og umulig situation for udenrigsministeren at skulle forklare ude omkring i verden, hvor udenrigsministeren jo loyalt skal fremlægge den linje, som følger af folketingets dagsordener. Det kunne i mange henseender være godt, om ministeren her var i stand til klart og utvetydigt at sætte den sag på plads i forhold til hr. Erhard Jakobsen.

Så har jeg en enkelt bemærkning til ministerens udtalelser om, at ministeren ikke mente, at disse skærpelser ville være befordrende for processen i Sydafrika. Her diskuterer vi jo altså på andre præmisser, her diskuterer vi, hvordan man mest effektivt bekæmper dette styre. Det er en anden diskussion end diskussionen med hr. Erhard Jakobsen. Men ministerens udtalelser kunne i og for sig kun forstås som en modstand mod selve ideen i det beslutningsforslag, der blev vedtaget i sin tid, nemlig imod selve ide-

en om at standse investeringerne, og sådan brugte ministeren også dette citat af Tutu.

Jeg vil godt spørge ministeren, om det i virkeligheden ikke er en lidt forkert måde at behandle sagen på. Det er jo ministerens ret at mene, at det ikke er befordrende med et investeringsstop, men når det ligger således, at der skal vedtages et investeringsstop som følge af flertallets beslutninger, må det jo også følges op på en effektiv måde, og det var det, der ikke skete i forbindelse med ministerens forslag. Så kan ministeren mene, at det er en dårlig politik, men ministeren burde ikke benytte anledningen til at lave et lovforslag, der er fuldt af huller, til ligesom at afsvække den politik, der nu engang var udstukket.

VS lægger helt afgørende vægt på, hvad ANC fremkommer med, det vil jeg ikke på nogen som helst måde skjule. Det er i situationen den samlende og repræsentative røst, som er i stand til at give et budskab om, hvad flertallet i Sydafrika vil mene. Det er ikke i stand til at udtrykke det gennem valgte forsamlinger på nuværende tidspunkt; derfor må omstændighederne være sådan, som de er, men det er det, vi skal lytte til, og der er ingen tvivl om, at der fra disse de mest repræsentative kræfter i Sydafrika er en klar støtte til den politik, som også afspejler sig i det lovforslag, flertallet vil vedtage her i dag.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal ikke fortsætte med at grave i, hvad nogle mener at have konstateret af udmærkede ting om mig før i tiden, jeg skal bare sige, at én ting ved jeg: jeg har altid haft den dybeste foragt for hyklery og for, at man nægtede at tage stilling på baggrund af realiteter, men alene lod sig rive med af brochurer, der udsendes i forskellige lande. Det er jo det, man gør; realiteterne lader man hånt om. Det har jeg altid haft foragt for. Det havde jeg også, da jeg talte i Vordingborg.

Men så var der den sidste talers bemærkning om udenrigsministerens kvaler. Taleren må jo have meget lidt tillid til udenrigsministerens evner. Når man tænker på, hvad udenrigsministeren har stået igennem i mere end 2 år, hvor han har måttet forsvare de forfærdeligste tåbeligheder, som et flertal i